

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-06709
Otsuse kuupäev 04.09.2025
Komisjoni koosseis Alar Urm

Tarbija
Kaupleja Roosa Panter OÜ (14087660)

Tarbija nõue Hinna alandamine või kahju hüvitamine.

Resolutsioon:

1. Jätta avaldus rahuldamata.
2. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

11.05.2025.a. külastas tarbija The Score Clubi aadressil Vana-Viru 14, Tallinn.

Külastuse käigus sai kaupleja tarbijalt ja tarbijaga seotud firmadelt kokku 8262.- eurot. Sellest summast 2590.- tasus tarbija eraisikuna.

Tarbija on seisukohal, et külastuse käigus esitati temale arveid suuremas mahus kui osutati teenuseid.

Tarbija leiab, et teenus ei vastanud hinnakirjale, nõutud kvaliteedile ega eelnevalt kokkulepitule ning et kaupleja on purjus inimesega manipuleerinud.

Tarbija soovib tellimata teenuste eest raha tagastamist.

Kaupleja seisukoht:

Tarbija ei ole esitanud ühtegi väidet selle kohta, et talle oleks osutatud ebakvaliteetseid teenuseid.

Tarbija on külastanud ka varem sama baari ning ta on teadlik seal osutatavatest teenustest ning hinnaklassist.

Teenuste ja kaupade hinnakiri on baariletil ja igal kliendil on võimalik sellega tutvuda. Baaridaami selgituste kohaselt teavitas ta tarbijat hindadest täiendavalt suuliselt.

Klient teostas kõik maksed pangakaartidega ja sisestas koodid ise.

Tarbija ei ole välja toonud, milliseid teenuseid ta konkreetselt saanud ei ole ja millistelt ostudelt ta hinnaalandust soovib.

Arusaamatu on ka väide, et teenuste hinnad olid eelnevalt kokku leppimata, kuna teenuseid ja kaupu müüdi hinnakirja alusel ja klient nõustus hindadega kuna tasus nende eest.

Komisjoni põhjendus:

Pooled sõlmisid rea erinevaid teenuse osutamise lepingud.

Avaldaja tellis ja maksis ühe õhtu ning öö jooksul striptiisibaaris erinevate teenuste eest nii enda kui äriühingu pangakaardiga.

Avaldaja on seisukohal, et talle osutati teenust osaliselt ja osutatud teenuse hind on alusetult kõrge ja avaldajat survestati teenuseid ostma ja nende eest maksma.

Komisjonis vaidluste lahendamisel kohaldub analoogia korras TsMS § 230 lg 1, mis sätestab, et vaidluspool peab enda esitatud asjaolud tõendama. Avaldaja on esitanud rea väiteid ja hüpoteese mis ei ole eluliselt usutavad ja nende tõendamiseks ei ole esitatud ühtegi tõendit. Kui avaldaja väidab, et kaupleja on lepingut rikkunud, siis peab selle, missugune oli poolte leping ja selle, et kaupleja lepingut rikkus ja selle, mis oli tekkinud kahju või mis on hinna alandamise alus, tõendama avaldaja, mitte kaupleja.

Avaldaja väitel kohaldas kaupleja põhjendamatult kõrgeid hindu. Samas ei ole avaldaja tõendanud, mis alusel oleks hind pidanud erinev olema. Komisjoni istungil selgitas kaupleja esindaja, et teenuseid osutati avaldajale hinnaga, mis oli avaldatud tarbijale kättesaadavaks tehtud ja tarbijale varasemast poolte ärisuhtest teadaolevas hinnakirjas.

Kaupleja teenuse osutamise hinnakiri oli esitatu kohaselt kättesaadav ja tarbija oli sellest teadlik, hinnakiri sai pooltevaheliste lepingute osaks. Esitatu kohaselt oli avaldaja kaupleja sama teeninduskohta ka varem korduvalt külastanud, seega võib eeldada, et tarbijale olid teenused ja nende hind teada. Avaldaja väitis, et temale osutatud teenus oli kallim, kui analoogse teenuse muud osutajad pakuvad. Esiteks ei ole see väide tõendatud ja teiseks ei ole see väide asjakohane, sest teenuseosutajate hinnad samale teenusele võivad olla erinevad. Avaldajal ei ole õigust nõuda, et üks teenusepakkuja kohaldab sama hinda, mida teine. Avaldajale olid teenuste hinnad teada ja ta tellis teenuseid. Esitatu põhjal tekkisid pooltel lepingusuhted, avaldaja tellis teenuseid ja tal oli kohustus nende eest tasuda. Avaldaja on tellitud teenuste eest tasunud, makstud tasu tagasinõudmise aluseid ei ole.

Esitatu põhjal võib äriühingul, mille pangakaardiga avaldaja striptiisibaaris tasus, olla avaldaja vastu nõue ja samuti võib riigil olla alus esitada äriühingu vastu täiendav maksunõue.

Tõendeid selle kohta, et tegemist oli tühiste tehingutega, ei ole. Avaldaja kasutas korduvalt tasumiseks enda kasutuses olevaid maksevahendeid ja tellis teenuseid. Esitatu kohaselt olid pangakaardid avaldaja valduses ja avaldaja kasutas neid enda tahte kohaselt. Kui avaldaja leiab, et tema suhtes pandi toime kuritegu (kelmus, vargus, vabaduse võtmine vm), oleks kohane sellest teavitada politseid.

Avaldaja väide, et talle osutati ainult osa tellitud teenuseid või teenused osutati osaliselt, on tõendamata. Kui avaldaja ei oleks saanud teenust või see ei olnud nõuetele vastav, siis ei oleks avaldaja pidanud seda vastu võtma ega selle eest tasuma ja pretensioon tulnuks esitada kohe. Arvestades, et avaldaja tellis teenuseid ja tasus palju kordi ei ole eluliselt usutav, et talle teenust ei osutatud või teenus ei vastanud nõuetele.

Avaldaja ei ole väidetavate lepingurikkumiste kohta välja toonud, milles seisnes kaupleja kohustise rikkumine (VÕS § 100). Avalduse paljasõnalised väiteid, kahtlused ja hüpoteesid ei saa olla nõude rahuldamise alus. VÕS § 101 lg 1 kohase õiguskaitsevahendi kohaldamiseks tuleb avaldajal tõendada asjaolud, mis õigustavad kaupleja vastu konkreetse nõude esitamist. Avalduses esitatu ja sellele lisatu alusel ei ole avaldajal nõuet kaupleja vastu.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Alar Urm

/allkirjastatud digitaalselt/